

[Ministeren for offentlige arbejder.]

De fornødne bevillinger — til indfrielse af obligationsgælden og aktiekapitalens afskrivning — vil blive søgt på forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1966-67. I lovforslagets bemærkninger er det nævnt, at disse bevillingsmæssige dispositioner naturligvis ikke skulle påvirke det beløb, som i forvejen tænkes afsat til statsbanernes anlægsvirksomhed i nævnte finansår.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om privat finansiering af en fast forbindelse over Store-Bælt [af Ninn-Hansen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. X) findes i tillæg A. sp. 1135, fremsættelsen i tidenden sp. 2484).

Sagen sattes til forhandling.

Ministeren for offentlige arbejder (*Lindberg*): Det fremsatte forslag til folketingsbeslutning er efter min opfattelse af en sådan karakter, at det ikke vil være rimeligt på nuværende tidspunkt at vedtage det. Jeg skal i det følgende begrunde hvorfor.

I 1960 blev der i henhold til en indstilling fra Store-Bæltskommissionen af ministeriet for offentlige arbejder nedsat et udvalg, som fik til opgave at følge den trafikale, tekniske og økonomiske udvikling med henblik på at undersøge de videre planer med bygning af en fast Store-Bæltsforbindelse.

Dette udvalgs arbejde gav som første resultat et forslag om at stille 10 mill. kr. til rådighed til visse forarbejder og bundundersøgelser i forbindelse med etableringen af en fast Store-Bæltsforbindelse. Lovforslaget blev den 20. december 1961 vedtaget af folketinget.

Udvalget fortsatte derefter sit arbejde og har under hensyntagen til den rådende mangel på teknisk arbejdskraft og under hensyn til, at udvalget tillige har måttet udarbejde det grundlag, som danner bag-

grund for den i sommeren 1965 udskrevne internationale idékonkurrence, arbejdet så hurtigt, som man med rimelighed kan forlange, men er ikke nået til vejs ende med den række af opgaver, som skal løses, forinden der i folketinget kan træffes en principbeslutning om at bygge en fast Store-Bæltsforbindelse.

Hr. Ninn-Hansen, som er ordfører for forslagsstillerne i denne sag, har tidligere, i maj 1964 og i juli 1965, her i tinget rejst spørgsmålet om indkaldelse af tilbud om privat finansiering af en fast Store-Bæltsforbindelse. Mit svar dengang var, at efter min opfattelse må der foreligge en principbeslutning fra folketinget om bygning af den faste Store-Bæltsforbindelse, før ministeriet kan begynde at indhente tilbud på finansiering, samt at en forudsætning for, at man kan forlange, at folketinget skal tage en sådan beslutning, må være, at der kan fremlægges tilstrækkelige oplysninger om anlægsomkostninger og forventet trafikomfang. Jeg føjede til, at det var min opfattelse, at sådanne oplysninger også er en forudsætning for, at man kan opnå egentlige tilbud eller optage realitetsforhandlinger om finansiering. Jeg pegede endvidere på, at vi måtte have den udskrevne idékonkurrence afsluttet og de indkomne bidrag vurderet, inden vi traf principbeslutning; og min konklusion var, at forslaget tidligst kunne fremsættes i folketingssamlingen 1967-68.

Det svar, som jeg her har refereret, gælder også i dag. Der er ikke siden sommeren 1965 sket noget, som kan ændre dette.

Hvis nogen til trods for den uklarhed, der indtil videre må råde vedrørende dette projekt, alligevel skulle have interesse i at fremsætte tilbud, er der — som jeg tidligere har sagt her i tinget — selvfølgelig fri adgang dertil. Det skal også nævnes, at til trods for at en række finansieringsgrupper over for ministeriet har givet udtryk for, at de til sin tid ville være interesserede i at give tilbud, har de foreløbig kun beskæftiget sig med de løbende oplysninger, som vi har kunnet give vedrørende projektet.

Når der nu af den konservative folketingsgruppe fremsættes forslag til folketingsbeslutning, hvorefter det skal pålægges ministeren for offentlige arbejder at fremsætte et lovforslag inden 15. marts 1966 om